Redacţiunea, Administraţiunea Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anuncĭurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M.Dukes, A.Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 72. Braşovŭ, Vinerĭ, 1 (13) Aprilie 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Aprilie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toţi amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe şése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe şése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Braşovŭ, 31 Martie st. v. 1888.

Suntŭ fórte sensibilĭ Ungurii dela putere pentru totŭ ce se scrie contra lorŭ în foile din afară. Ei sciu că opiniunea publică europeană este aḑĭ unŭ factorŭ puternicŭ, de care trebue sĕ ţină sémă mai alesŭ popórele şi statele micĭ. Şi orĭ-câtŭ de multŭ s'arŭ îngâmfa ei vrêndŭ a juca în concertulŭ popórelorŭ europene rolulŭ de „mare putere“, sciu fórte bine, că influinţa, ce-o esercitéză aḑĭ în monarchia, au de a o mulţumi numai unorŭ împrejurărĭ esceptionale esterne şi interne, carĭ însĕ uşorŭ se potŭ schimba în defavórea lorŭ.

Puterea, care a favorisatŭ mai multŭ realisarea până la unŭ punctŭ órecare a planurilorŭ Ungurilorŭ dela putere, este Germania. De aceea ei punŭ aşa mare preţŭ pe alianţa cu acestŭ statŭ şi au şi fostŭ în totdéuna cei mai înfocaţĭ partisanĭ ai ei.

Dreptŭ mulţămire pressa germană şi în deosebĭ cea oficiósă a cruţatŭ timpŭ îndelungatŭ în modŭ sistematicŭ susceptibilităţile Ungurilorŭ dela putere şi rareorĭ şi-a ridicatŭ vocea câte unŭ ḑiarŭ germanŭ, însĕ numai spre a lua în apĕrare pe Sasii din Transilvania în contra tendinţelorŭ de maghiarisare. In tóte celelalte cestiunĭ, cum este aceea a dualismului, foile germane au observatŭ până acuma constantŭ cea mai mare reservă, ba cele oficióse de multe orĭ au părtinitŭ punctulŭ de vedere alŭ regimului din Pesta.

De unŭ timpŭ încóce, şi mai vêrtosŭ de când guvernulŭ din Pesta şi-a înauguratŭ politica sa orientală în stilŭ mare, vrêndŭ a pune la cale şi ţéra Bulgarilorŭ, se ivescŭ vocĭ în pressa germană, carĭ arată mare nemulţămire faţă cu demersurile politice ale „civilisatorilorŭ Orientului.“

S'a mai ventilatŭ în timpulŭ din urmă de pressa germană şi cestiunea, că óre Austro-Ungaria oferă destulă garanţie de putere şi de tăriă ca aliată a Germaniei şi în acéstă privinţă s'au esprimatŭ multe bănuelĭ din causa organisaţiunei interióre atâtŭ de complicate a monarchiei nóstre şi din causa nemulţămirei ce domnesce la o parte mare a popórelorŭ imperiului pentru neegala tractare, ce-o întêmpină.

Acum de curêndŭ, — precum amŭ vĕḑutŭ în numĕrulŭ de erĭ — „Kreuzzeitung“ din Berlin esprimă temerĭ şi în privinţa organisaţiunei armatei aliatului Germaniei. „Unitatea armatei împĕrătescĭ“ ḑice numita foiă, „o ameninţă o singură împrejurare, adecă că uneia din diferitele naţionalităţĭ, dealtmintrelea egalŭ îndreptăţite, i s'a concesŭ nu numai o posiţiune de sine stătătore în monarchiă, ci şi stăpânirea peste alte naţionalităţĭ într'unŭ statŭ separatŭ.“

Afirmarea acésta făcută de unŭ ḑiarŭ de frunte berlinesŭ este în împrejurările de faţă destulŭ de gravă. Şi nu atâtŭ ceea ce se afirmă, câtŭ mai multŭ ceea ce se retace este de natură a da enunciaţiunei berlinese unŭ caracterŭ foarte agresivŭ faţă cu Ungurismulŭ dela putere.

Au şi înţelesŭ foile din Peşta importanţa ataculni, ce se îndréptă pe neaşteptate în contra posiţiunei privilegiate şi a egemoniei Maghiarilorŭ, şi de aceea au săritŭ cu tótele ca la comandă, spre a combate articululŭ amintitŭ din „Kreuzzeitung“.

Cu acésta ocasiune „Kreuzzeitung“ a trebuitŭ sĕ-şĭ audă multe. Articululŭ din vorbă alŭ acestui ḑiarŭ este caracterisatŭ de foile unguresci ca o „espectoraţiune insolentă,“ „denunţiaţiune impertinentă,“ „insinuaţiune perfidă“ ş. a. Unele ḑiare din Peşta susţinŭ, că articululŭ „organului Iunkerilorŭ“ este o „contrabandă austriacă subbandieră prusiană“, cu alte cuvinte că a fostŭ urzitŭ din Viena, de către aceia, carĭ sunt pĕtrunşĭ de „ura cea mai mare în contra dualismului, a parlamentarismului şi a Ungurismului.“

Organulŭ nemţescŭ alŭ d-lui Tisza se incércă într'unŭ lungŭ articulŭ a combate afirmările fóiei berlinese. Nu mai esistă, ḑice elŭ, nicĭ o neînţelegere între dinastiă şi „naţiunea ungară;“ „gloriosulŭ stégŭ împĕrătescŭ negru-galbĕnŭ“ nu stă în oposiţiă cu „stégulŭ lui Stefanŭ,“ precum susţine fóia berlinesă. Nu Maghiarilorŭ li s'au făcutŭ concesiunĭ, carĭ nu sunt destulŭ de clarŭ limitate, ci Maghiarii au făcutŭ concesiunĭ dinastiei, primindŭ asupraşĭ la încheierea pactului mare parte din datoriile publice şi invoindu-se a tracta ca comune nisce afacerĭ, ce cădeau în competinţa parlamentului unguresŭ.

Nu este adevĕratŭ, ḑice mai departe „Pester Lloyd“, că esistă în Ungaria mulţĭ politicĭ serioşĭ, carĭ stăruiescŭ şi astăḑĭ a „dobêndi o armată independentă ungurésca sub unŭ ministru de rĕsboiu responsabilŭ numai parlamentului ungurescŭ“. Numai o mică parte a oposiţiunei ar avé asemenĭ pretenţiunĭ, dér şi acestora le-ar da numai o valóre teoretică.

Pretinde apoi fóia pestană, că Ungurii întotdéuna au fostŭ gata a aduce grelele jertfe, ce s'au cerutŭ pentru armata comună dela dieta ungurésca şi susţine că aḑĭ raporturile între armată şi poporaţiunea civilă în Ungaria au devenitŭ aşa de bune, încâtŭ nu mai lasă nimicŭ de doritŭ.

Ceea ce l'a înfuriatŭ mai mult pe „Pester Lloyd“, este „impertinenţa“ cu care fóia berlinesă susţine că „stégulŭ lui Stefanŭ pré adeseorĭ a fostŭ ridicatŭ în timpulŭ trecutŭ şi mai nou în contra domnitorului legitimŭ“ şi cere ca „maiestatea corónei Habsburgilorŭ“ sĕ pună stavilă „esceselorŭ de putere maghiare“ şi „ameţelei de suveranitate naţională.“

In mânia ei esclamă fóia tiszaistă: „A ne face asemenĭ imputărĭ sunteţĭ mai puţinŭ îndreptăţiţĭ voi, cari mai multŭ decâtŭ odată, când va venitŭ la socotélă —ca la 1866— a-ţĭ încuragiatŭ şi sprijinit p'acei Maghiarĭ rebelĭ, carĭ voiau „sĕ rĕdice stégulŭ tricolorŭ în contra suveranului legitimŭ.“

Rîde hîrbŭ de ólă spartă — şi apoi sĕ nu se indigneze „Pester Lloyd“?

Despre naţionalităţile asuprite, carĭ după „Kreuzzeitung,“ sunt pe calea maghiarisării pe terĕmulŭ administraţiei, justiţiei şi pe celŭ scolarŭ, fóia tiszaistă nu face decâtŭ o singură dată amintire, însĕ şi atuncĭ numai spre a le da încă o lovitură şi a-şĭ vĕrsa aşa puţinŭ nĕcazulŭ asupra „neruşinatei“ afirmărĭ a ḑiarului berlinesŭ, că „naţionalităţile nemaghiare ar fi fidele regelui“.

Nu s'a întêmplatŭ nicĭodată, ḑice „P. Lloyd,“ ca portretulŭ Maiestăţii Sale sĕ fiă depărtatŭ şi înlocuitŭ cu portrete revoluţionare din partea Ungurilorŭ, dér s'a întêmplatŭ, ca la „poporaţiunile nemaghiare fidele regelui, pe care le iubesce aşa de multŭ „Kreuzzeitung“ sĕ fiă înlocuitŭ portretul regelui legitimŭ alŭ Ungariei cu acela alŭ împĕratului Rusiei.“

Şi pe când denunţă astfelŭ, pĕtrunse de ura cea mai înverşunată, pe naţiunile conlocuitóre, foile unguresci se plângŭ asupra „denunţiaţiunei pline de ură“ îndreptată de ḑiarulŭ berlinesŭ în contra Ungurilorŭ!

Programulŭ noului guvernŭ românŭ.

In şedinţa dela 28 Martie noulŭ guvernŭ românŭ 'şĭ-a desvoltatŭ programulŭ sĕu.

D-lŭ deputatŭ Panu ḑisese că noulŭ ministerŭ nu e eşitŭ nicĭ din maioritate, nicĭ din minoritate, n'are încrederea ţĕrii, ci numai a Regelui. Elŭ nu crede că alegerile vorŭ fi libere, căcĭ atuncĭ guvernulŭ ar cădé. Acesta e unŭ ministerŭ anormalŭ. Cere îmediata disolvare a camerilorŭ.

D-lŭ deputatŭ Blaremberg se ridică contra modului cum s'a compusŭ noulŭ ministerŭ, care e unŭ guvernŭ personalŭ. Unŭ ministerŭ formatŭ de d-lŭ D. Ghica ar fi fostŭ mai acceptabilŭ, pentru-că elŭ făcuse apelŭ şi la oposiţia unită, care însĕ a refusatŭ a intra în ministerŭ, findŭ-că d-lŭ Ghica declarase că nu va disolva camerile. Guvernulŭ actualŭ e continuarea guvernului trecutŭ şi caută a acoperi rĕspunderea ce o are înaintea ţĕrii guvernulŭ d-lui I. C. Brătianu. Cere disolvarea camerelorŭ şi o declaraţiă a guvernului în privinţa politicei sale esteriore.

D-lŭ deputatŭ Grădişteanu ḑise, că actualulŭ guvernŭ nu e espresiunea ţĕrii, nu suntŭ nicĭ din partidulŭ d-lui Lascarŭ Catargi. Care e programulŭ noului cabinetŭ? Cere imediata disolvare a camerilorŭ şi garantarea libertăţii alegerilorŭ.

D-lŭ P. Carp, ministru de esterne rĕspunde antevorbitorilorŭ. Ḑice că décă actualulŭ guvernŭ e eşitŭ dintr'unŭ micŭ grupŭ, causa e că n'a voitŭ sĕ se coaliseze ca oposiţiunea-unită, care rĕmâne cu tóte astea o imensă negaţiune şi prin urmare unŭ micŭ partidŭ. La acusarea că actualulŭ guvernŭ vré sĕ guverneze cu Regele şi cu dorobanţulŭ, d-lŭ Carp rĕspune că acéstă afirmare e o legendă, deórece d-sa nu aşa ci altfelŭ a ḑisŭ când i-se atribuia d-lui I. Brătianu regatulŭ şi neatêrnarea ţĕrii, şi anume a ḑisŭ că acestea se cuvinŭ Regelui care a luatŭ iniţiativa, şi dorobanţului, care 'şĭ-a vĕrsatŭ sângele pe câmpiile Bulgariei. La acusarea că actualulŭ guvernŭ n'are încrederea ţĕrii, d-lŭ Carp rĕspunde:

„Da, o recunóscemŭ, nu suntemŭ popularĭ, dér suntŭ două soiurĭ de popularitate: este popularitatea promisiunilorŭ, popularitatea speranţelorŭ deşteptate. Acea popularitate n'amŭ căutatu-o şi n'am rîvnit-o nicĭodată. Este însĕ popularitatea faptelorŭ îndeplinite; aceea o ambiţionămŭ, şi avemŭ convicţiunea firmă, că întraţĭ nepopularĭ în guvernŭ vom eşi popularĭ, contrarŭ cu alţii carĭ au întratŭ popularĭ şi au eşitŭ nepopularĭ. (Aplause.)

D-lŭ Carp declară că alegerile vorŭ fi libere, măcar de arŭ pĕtrunde numai junimiştĭ în cameră. Promite că acestŭ guvernŭ, care nu e nicĭ alŭ majorităţii, nicĭ alŭ minorităţii, va fi unŭ guvernŭ nepartinitorŭ, şi de aceea sĕ nu'i judece acum, ci pe urmă, după faptele lui. Ministrulŭ de esterne continuă apoi astfelŭ:

D. *P. P. Carp*, ministrulŭ de esterne A venitŭ pe urmă d. Blaremberg şi principalele sale imputărĭ au fostŭ, că suntemŭ un ministerŭ personalŭ şi că garantămŭ impunitatea guvernului trecutŭ.

La prima imputare a adăugatŭ însĕ d. Blaremberg un ce, care a ruptŭ vîrfulŭ acusării d-sale: D-nia sa de 22 de anĭ se luptă contra guvernelorŭ personale. Apoi décă guverne personale au fostŭ guvernulŭ d-lui Iepureanu, guvernulŭ d-lui Creţulescu, guvernulŭ d-lui Catargi, guvernulŭ d-lui Brătianu, décă guverne personale de 22 de anĭ, şi numai guverne personale s'au succedatŭ în ţéra acésta, suntem în drept a ne întreba: apoi aşa sĕ fiă? Fost'au totdéuna guverne personale în ţéra acésta, séu d-lui Blarembergŭ i se întîmplă ceea ce i s'a întêmplatŭ, în poveste, unui fiu de rege la nascerea căruia tóte zînele au venitŭ şi i-au datŭ câte o calitate: una l'a făcutŭ frumosŭ, alta instruitŭ, o a treia elocinte, a patra onestŭ, şi a venitŭ şi una rĕutăcióśă şi i-a făcutŭ unŭ darŭ, care a anulatŭ pe tóte celelalte, i-a dat unŭ caracterŭ totdéuna nemulţumitŭ.

D. N. *Blaremberg*. Cerŭ cuvêntulŭ în cestia personală!

D. *P. P. Carp*, ministru de esterne. Garanţiă de impunitate pentru guvernul trecutŭ?

Noi în acéstă privinţă, — şi acéstă declaraţiune o facŭ în numele întregului guvernŭ — credemŭ, şi nu ne vomŭ

depărta unŭ singurŭ momentŭ de acéstă credinţă, că în politică greşelile se îndrepteză, dér nu se resbună. Décă dv. credeţĭ că în ţéra acésta, la fiă-care rĕsturnare de guvernŭ are sĕ se ajungă la rĕsbunare şi pedépsă, décă credeţĭ că pentru fiecare greşală politică sĕ fie, în afară de rĕspunderea morală, în afară de pierderea puterii, şi o respundere, care atrage după sine pedépsă, — décă d-v. voiţĭ sĕ aruncaţĭ ţéra într'o confusiune şi convulsiune nepomenită, declar că nu noi ne vomŭ preta la unŭ asemenea jocŭ.

A atinsŭ d. Blaremberg şi politica esterióră, ḑicênd că d-sa în nicĭ un cas, chiar décă s'ar face disoluţiunea, n'ar putea sĕ ne dea încrederea d-sale. Eu m'am întrebatŭ totdéuna pentru ce? Şi aci ne aflămŭ faţă érăşĭ cu o legendă, faţă cu legenda politicei germane. Noi ne întrebămŭ pentru ce acéstă politică germană a luatŭ unŭ aerŭ aşa de teribilŭ încâtŭ fără sĕ dea nimenĭ nicĭ o explicaţiune totuşĭ sĕ se ḑică: A! sunteţĭ pentru politica germană, sunteţĭ nisce adevĕraţĭ trădătorĭ! Politica germană, d-lorŭ, e caracterizată mai alesŭ prin faptulŭ, că guvernulŭ germanŭ face câtŭ se póte mai puţină politică externă. Vĕ pare póte acésta unŭ paradox, cu tóte astea e strictulŭ adevĕrŭ.

Tóte rĕsbóele purtate de principele de Bismarck au fostŭ rĕsbóe de politică internă şi pe carĭ nu le-a făcutŭ decâtŭ numai pentru ca sĕ înlăture piedecile aduse la constituirea imperiului germanŭ; încolo a căutatŭ cu cea mai strictă prudenţă sĕ asigure pacea de care Europa are nevoiă. Acésta e caracteristica politicei germane şi noi ne întrebămŭ, de ce avemŭ noi nevoiă, noi, carĭ avemŭ unŭ teritoriu ce póte hrăni de trei orĭ mai multă poporaţiune decâtŭ are, noi carĭ mărindu-ne resursele am putea îndoi puterile statului românŭ fără nicĭ o acţiune exterióră, de ce avemŭ noi nevoe, décă nu de pace?

Trebue dér sĕ ne asociămŭ cu acei carĭ au lucratŭ totdéuna pentru liniştea şi pacea necesară prosperităţii şi măririi poporului românŭ. Acésta e politica germană şi în acestŭ sensŭ guvernulŭ actualŭ e pentru politica germană, pe care a recunoscut-o şi d. Brătianu cu unŭ tactŭ ce trebue sĕ aibă aprobaţiunea nóstră şi n'am avutŭ nicĭ unŭ motivŭ de a nu-i da, chiar fiindŭ în oposiţiune, întréga mea aprobare pentru o politică atâtŭ de conformă cu adevĕratele interese ale ţĕrii.

Viu acum şi la cestiunea programului; am uitatŭ însĕ unŭ lucru, unŭ actŭ de politeţă: am uitatŭ sĕ mulţumescŭ d-lorŭ preopinenţĭ pentru testimoniulŭ de bună purtare în viéţa nóstră politică şi privată ce au binevoitŭ a ni-lŭ da.

In acéstă privinţă eu, care sunt de părerea d-lui Grădişteanu, ḑicŭ că era inutilŭ acestŭ testimoniu, pentru că noi credemŭ, că onestitatea, şi politică şi privată, nu e unŭ meritŭ, ci o datoriă; condamnămŭ acolo unde nu o găsimŭ, dér când o are cineva nu ḑicemŭ decâtŭ: cet homme a fait son devoir.

După ce ni se dă acestŭ testimoniu de bună purtare, ne vedemŭ apoi acusaţĭ de o mulţime de rele, carĭ infirmă până la unŭ punctŭ órecare greutate şi, daţi-mĭ voe sĕ spunŭ, chiar sinceritatea acestei politeţe făcute mai nainte.

Cestiune de programŭ? Apoi da, este evidentŭ că ministeriulŭ are programul sĕu; că acestŭ programŭ e cunoscutŭ dér póte nu de d-lŭ Grădişteanu.

D-sa în totŭ programulŭ junimistŭ n'a vĕḑutŭ decâtŭ majoratulŭ ţĕrănescŭ, o idee personală a mea şi care n'a figuratŭ nicĭodată în programulŭ partidului.

Fiind-că ni se vorbesce de programulŭ junimistŭ, sĕ vedemŭ, care e acest programŭ. Noi vremŭ inamovibilitatea în magistratură conformŭ cu elementele seriόse ce le avemŭ la disposiţiunea nóstră, şi în acéstă privinţă credŭ că inamovibilitatea curţilorŭ de apelŭ întovĕrăşită cu o îmbunĕtăţire materială simţitóre face magistraturei o posiţiune atâtŭ de înaltă, atâtŭ de bună, încâtŭ magistratura devine o carieră seriósă.

In materie de finanţe am recunoscutŭ totdéuna şi recunoscŭ şi astăḑĭ, că sub punctulŭ de vedere purŭ bugetarŭ cestiunea fostului guvernŭ a fostŭ bună şi echilibrarea bugetelorŭ a fostŭ făcută în modŭ seriosŭ. Am ḑisŭ însĕ, că acéstă echilibrare aveţĭ sĕ o sdruncinaţĭ prin politica financiară şi prin modulŭ cum d-vóstră regulaţĭ creditulŭ Statului prin modulŭ cum administraţĭ Banca, prin modulŭ cum aţĭ produsŭ alterarea valutei, alterare plină de pericole pentru noi.

Se îndoesce cineva dintre d-vóstrĕ când dămŭ asigurare formală, că avemŭ sĕ regulămŭ acéstă cestiune? Şi cine se îndoesce despre acésta va vedé, că îndoiala în curêndŭ va fi fără temeiu.

Ce mai voimŭ noi? Voimŭ întinderea pe o bază mai mare a proprietăţii micĭ, voimŭ legea comunală, nu sciu décă e liberală séu conservatóre, dér o lege comunală, care dă comunei o neatêrnare mai mare decâtŭ cea de astăḑĭ.

Voimŭ, în meserii, ca posiţia lucrătorilorŭ sĕ fiă apĕrată conformŭ cu cerinţele cele mai moderne ale legilorŭ celorŭ mai înaintate. In instrucţiunea publică, principiile d-lui Maiorescu, principii, carĭ nu placŭ d-lui Grădişteanu, dér carĭ au fostŭ reluate în legea d-lui Sturdza, ne parŭ seriόse şi sănĕtóse şi le vomŭ supune discuţiunei viitorului parlamentŭ.

Mai voimŭ descentralisarea administrativă, căcĭ neatêrnarea judeţelorŭ este astăḑĭ nulă.

Din tóte aceste lucrurĭ unulŭ singurŭ ar fi suficientŭ în alte ţĕrĭ ca sĕ se radime partidele de dênsulŭ. Este decĭ unŭ programŭ seriosŭ, a cărui realisare cere o muncă îndelungată şi pe baza căruia se potŭ forma nouĕle partide.

Că vechea Dréptă şi vechea Stângă, în forma lorŭ actuală, aparţinŭ mai multŭ istoriei decâtŭ realităţii presentului, este lucru, care nu va apăré ca nou în gura mea.

Noue formaţiunĭ trebue sĕ se producă pe base de legĭ positive, de idei nu doctrinare, de idei ce nu stau în aerŭ, dér de idei practice şi bine codificate, — acésta a fostŭ totd'auna părerea nóstră, şi când întrébă d. Panu, cu ce vĕ presentaţĭ ţĕrei când aveţĭ sĕ formaţĭ partidulŭ? îi rĕspundemŭ cu acestea avemŭ sĕ ne presintămŭ ţĕrei, pe basa lorŭ se póte procede la reformarea interióră a partidelorŭ şi a Statului românŭ. Cine le va admite va fi cu noi şi cine nu le va admite va fi în câmpurĭ adverse. Noi nu ne vomŭ schimba părerile nóstre, dér nicĭ nu vomŭ căuta sĕ impunemŭ parlamentului viitorŭ idei pe carĭ le va repudia. Aceste cuvinte ne aducŭ în modŭ firescŭ la chestiunea disolvărei.

Toţĭ oratorii carĭ m'au precedatŭ au ḑisŭ sĕ procedămŭ la disoluţiune şi sĕ o facemŭ imediatŭ. Credŭ că nu ḑicŭ unŭ ce, care ar puté mira vre-unŭ membru din acestŭ parlamentŭ, décă susţinŭ că cu acestŭ parlamentŭ, guvernulŭ actualŭ nu póte sĕ întreţie relaţiunĭ îndelungate şi că orĭ parlamentulŭ orĭ guvernulŭ trebue sĕ se retragă. Naşce întrebarea: ce era prudentŭ, ce era mai patrioticŭ? sĕ facemŭ disolvarea astăḑĭ, adică în mijloculŭ unei agitaţiunĭ ne mai pomenite în ţéră, séu sĕ o facemŭ mai tărḑiu? Chiar Coróna a trebuitŭ sĕ'şĭ pună întrebarea: când şi-ar da séma mai bine de adevĕrata voinţă a ţĕrii: atuncĭ când pasiunile sunt întărîtate, séu atuncĭ când agitaţiunile vorŭ fi liniştite, pentru-ca sĕ şcie care este voinţa binecugetată şi bine cumpĕnită a naţiunii.

Că avemŭ sĕ procedămŭ la disolvarea acestei Camere este unŭ faptŭ asupra căruia nu póte fi nicĭ o îndoială, şi mesagiulŭ regalŭ, care va închide acéstă Cameră va adeveri cuvintele ce vĭ le spunŭ acum. Vĕ repetŭ însĕ, că în momentele de înfierbântare în carĭ se află ţéra, noi n'amŭ creḑutŭ că este bine sĕ procedămŭ imediatŭ la disoluţiune, şi sĕ procedămŭ imediatŭ la nouĕ alegerĭ.

Acestea suntŭ, d-lorŭ, declaraţiunile pe carĭ eramŭ datorĭ sĕ vĭ le facemŭ.

Noi vĕ rugămŭ pe toţĭ, şi pe majoritate şi pe minoritate, ca sĕ binevoiţĭ a lăsa deoparte aceste discuţiunĭ carĭ nu potŭ decâtŭ sĕ mărescă pasiunile a cărorŭ linişire trebue sĕ o dorimŭ cu toţiĭ, şi sĕ votaţĭ bugetulŭ, — şi vĕ promitemŭ că nu vomŭ lua acestŭ votŭ nicĭodată ca unŭ semnŭ de aprobare, ci'lŭ vom considera numai ca unŭ actŭ patrioticŭ, pe care îlŭ faceţĭ dv. faţă cu ţéra, dându'i mijlóce de a merge înainte (aplause).

SCIRILE ḐILEI.

Pentru sinodulŭ gr. or. românŭ din Sibiiu s'au mai alesŭ deputaţĭ în *Sibiiu:* P. Cosma şi Iacob Bologa; în *Sĕlisce:* E. Măcelariu şi pretorele L. Bran de Lemeni; în *Săbeşŭ:* Ioachimŭ Fulea şi Daniilŭ Davidŭ; în *Alba-Iulia:* Rubinŭ Patiţa şi V. Tordoşanŭ; în *Deva:* Dr. I. Mihu şi Samuilŭ Popŭ; în *Haţegŭ:* Ambrosiu Barseanŭ şi G. Danilă; în *Gioagiu:* Ios. Orbonaşiu şi Dr. N. Olariu; în *Câmpenĭ:* Gherasimŭ Candrea şi M. Cirlea; în *Cluşiu:* Dr. A. Brote şi P. Piposŭ; în *Solnocŭ:* Dr. R. Roşca şi Nic. Cosma; în *Bistriţa:* Dr. A. Todea şi G. Şandorŭ; în *Tĕrnava:* M. Voileanŭ şi Dr. N. Olariu; în *Sighişóra:* Ioanŭ Şandru şi Zach. Tătarŭ; în *Făgăraşŭ:* Ilariu Duvlea, Ioanŭ Turcŭ; în *Turda:* P. Cosma şi Dr. P. Spanu; în *Ilia:* Alexe Olariu şi Nic. Popŭ, secretarŭ de finanţe.

***

Autorităţile politice au fostŭ încunosciinţate, că principele de corónă Rudolf va inspecta, în calitatea sa de inspectorŭ generalŭ alŭ infanteriei, tóte trupele de infanteriă şi de vânătorĭ şi în acestŭ scopŭ va călĕtori în monarchia întrégă. Prinţulŭ de corónă a refusatŭ, din consideraţiunĭ militare, orĭ-ce primire festivă.

***

Ministrulŭ de honveḑĭ a ordonatŭ, ca ţinerea în evidenţă a individilorŭ liberaţĭ de serviţiulŭ gloatelorŭ în interesulŭ serviţiului publicŭ sĕ se facă de acele comande de cercŭ, pe alŭ cărorŭ teritoriu locuescŭ respectivii. Fără o directă ordonare a ministrului numai acei indiviḑĭ se scotŭ din evidenţă, carĭ orĭ au satisfăcutŭ obligamentului lorŭ la gloate, orĭ carĭ au muritŭ.

***

Precum comunică „Moniteur de Rome", Papa a numitŭ asistenţĭ ai tronului papalŭ pe episcopii Ionŭ Szabo din Gherla, Michailŭ Pavelŭ din Oradea-mare şi Victorŭ Mihalyi din Lugoşŭ.

***

Têrgulŭ anualŭ de primăvară ţinutŭ deunăḑile în Orăştie a fostŭ bunicelŭ. Vitele s'au vêndutŭ cu preţurĭ bune, porcii au fostŭ fórte căutaţĭ.

***

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(7)

NUNTA IN ŞCHEIU.

Până pe la 1830.

(Fine.)

De chiămătorĭ, când mergeau cu lăutarĭ la vre-o fată, se ḑicea că „duce plăcinta", pentru că găina, cei duoi colacĭ şi ploscа cu vinŭ dăruite de nunŭ, pe lângă ce se înţelegeau cu ginerile sĕ le mai dea, erau ale lorŭ. Găina o frigea, colacii îi tăiau bucăţĭ şi da la fete, la neveste şi la feciorĭ, pentru-că toţĭ feciorii mergeau mai bine cu chiămătorii. Apoi şi fata unde duceau chiămătorii plăcinta, îşĭ chiăma şi ea alte fete, surate d'ale ei, şi jucau acolo de ţinea jocu uneorĭ până despre ḑiuă, şi jucându fetele şi feciorii, şi feciorii cu fetele, mai audiai éră că cutare a cerutŭ pe cutare şi cutare pe cutare şi apoi aşteptai éră altă „plăcintă" şi fetele necerute trăiau cu nădejdea şi îşĭ aşteptau şi ele ḑiua şi césu.

Ginerele cu mirésa după ce sta la nunŭ câtŭ sta şi vedeau că ómenii s'au răritŭ şi că nu mai era cine sĕ jóce, îşĭ luau nópte-bună şi plecau acasă.

Lunĭ diminéţa de pe la optŭ, nouĕ, până pe la amédŭ, lăutarii mergeau pe la nuntaşii mai de frunte „de-i zoria".

La ginere. Lunĭ se spălau vasele şi mirésa trebuia şi ea sĕ ajute. Ginerele trebuia sĕ mérgă Lunĭ diminéţa, sĕ mérgă cu a tînĕră cu ciubĕru la fântână sĕ aducă apă, şi chiămătorii şi din rude, muierĭ şi ómenĭ, mergeau de-i stropiau cu apă, că ḑiceau că aşa e bine, că e cu norocŭ; şi îi stropiau cu apă bine de totŭ de îi mai scăldau, apoi fiă vară fiă érnă.

Sócra mică ducea tinerilorŭ Lunĭ de diminéţă, ducea tăiăţeĭ cu lapte, orĭ muieţĭ cu lapte, pe care îi mânca ginerele cu mirésa ca sĕ le fiă traiu dulce.

Lunĭ sara până nu făceau masă, ginerele şi cu mirésa mergea la nunu şi la sócra mică „de-i hiritisia".

Pe la şése séra veniau lăutarii la ginere, unde se făcea masă şi după masă era jocŭ. Atuncĭ se juca mai cu sémă „periniţa", de ḑiceau la lăutarĭ: „la ḑicetĭ mĕĭ o periniţă"; de altfelŭ se juca uneorĭ şi la pungă şi la nunŭ. Jucătorii, ómenĭ şi muierĭ, se prindeau de mână ca la horă, lăutarii cântau şi hora se'nvêrtia în drépta şi în stânga. Unu dintre jucătorĭ era în horă, în mijlocŭ, cu periniţa în braţe se'nvêrtia de două, de treĭ orĭ singurŭ în locŭ şi după-ce-şĭ alegea pe unu dintre jucătorĭ — de era bărbatŭ orĭ feciorŭ, îşĭ alegea nevastă orĭ fată — ḑicea în cântecu lăutarilorŭ: „Cine jócă periniţa sĕ-i pupe neichii guriţa", apoi arunca periniţa la piciórele celui alesŭ şi îngenunchia pe ea; celŭ alesŭ trebuia sĕ îngenunche şi elŭ, şi îngenunchiaţĭ se sărutau. Lăutarii ţipau cu lăuta plimbândŭ degetu pe córdă în susŭ şi în josŭ. Celŭ dintâiu se prindea apoi în horă şi rĕmânea celălaltŭ de juca periniţa şi făcea şi elŭ totŭ ca celŭ dintâiu. Fetele şi nevestele nu se prea lăsau sĕ le pupe; le pupa cu de-a sila, şi décă juca periniţa, ele nu ḑiceau din gură nimicŭ, cinumai ómenii, când o jucau, şi feciorii.

Pe vremurile alea se mai juca la nunte şi „Piperu": unŭ felŭ de brâu, de se prindeau ómenii ca la horă de mânĭ. Celŭ care era de purta ḑicea din gură:

Cine jócă Piperu,
Piperu săracu
Sĕ se plece cu capu,

şi apoi le spunea ce sĕ facă şi de câte orĭ sĕ dea cu piciorul în pământŭ. Orĭ le ḑicea éră:

Cine jócă Piperu.
Sĕ-şĭ lapede odoru

şi atuncĭ cu toţii se desbrăcau de haina de pe deasupra de rĕmâneau uneorĭ în cămaşe şi aşa jucau. Până jucau, altu le lua hainele de le amestecа şi le făcea risŭ, de rîdea tótă lumea.

Şi Lunĭ séra ţinea jocu şi petrecerea până tărḑiu. Cu tótă oboséla, petrecerea era uneorĭ mai veselă; ómenii erau mai slobodĭ la glume, că erau mai multŭ némurĭ şi pretinĭ şi cunoscuţĭ. Şi lăutarii erau obosiţĭ şi cum stau şi cântau, pe unii din ei îi fura somnu, Atâta trebuia mai alesŭ chiămătorilorŭ, carĭ începeau sĕ ne mai ţinĕ şi de dracii. Ei se duceau binişorŭ şi frecau pe obrazŭ pe lăutarĭ cu sĕu şi cu de pe căldare, şi-apoi îi deşteptau sĕ ḑică, lăutarii vêḑêndu-se rîdea unu de altu şi lumea rîdea de ei.

4

La o sĕptĕmână, adecă în cea dintâiu Duminecă după nuntă, naşa o scotea pe cea tînĕră la biserică, era „scosu bisericii", şi din biserică când eşiau, o ducea la ea şi chema şi pe alte neveste. Şi la ea făcea cinste cu covrigĭ şi jimble, orĭ cu colacŭ cu chitişóre (gogoşĭ) şi cu cornurĭ, de era în dulce, şi cu ra-

In Deșiu mai în fiă-care săptĕmână se ivesce câte unŭ câne turbatŭ. Dilele trecute, de esemplu, intră în orașŭ unŭ câne turbatŭ, probabilŭ dela sate, și mușcă pe soția lui Lang István. Femeia mușcată fŭ imediatŭ pusă sub cură, dér cânele a fugitŭ făr' a fi pututŭ fi omorîtŭ. De observatŭ e, după cum scrie o fóiă unguréscă din Clușŭ, că înainte de a se pune darea pe cânĭ abia décă se audia în ținutulŭ Deșiului despre vre-unŭ casŭ de turbare.

Din comitatulŭ Brașovului.

Luni a ținutŭ comisiunea administrativă a comitatului Brașovŭ ședința, în care s'au cetitŭ diferite rapórte lunare pe Martie.

Raportorulŭ economicŭ împărtășesce că comunele cercului superiorŭ s'au întrunitŭ pentru întemeiarea unui institutŭ de prăsire a mânzilorŭ și vițeilorŭ și că statutele s'au presentatŭ ministerului de agricultură spre aprobare.

Inspectorulŭ scolarŭ raportéză, că în numerósele scóle visitate de elŭ resultatulŭ dobênditŭ e favorabilŭ. Celŭ mai slabŭ resultatŭ s'a arĕtatŭ în scóla poporală gr. or. din Rĕșnovŭ și în scóla cea ev. luth. din Vulcanŭ, precum și în scóla de repetițiune din Cernatŭ. Celŭ mai bunŭ resultatŭ s'a arĕtatŭ la scóla elementară ev. luth. din Rĕșnovŭ, unde anume instrucțiunea gimnasticei rĕmâne nentrecută în comitatŭ. La scóla poporală de statŭ din Satulungŭ s'a constatatŭ defectulŭ, că nu se pórtă nicĭ unŭ journalŭ de classă.

Raportorulŭ procurorului constată, că în temnița tribunalului erau la finele lui Martie 119 arestanțĭ, între carĭ 106 condamnațĭ și 13 în cercetare. In temnițele judecătoriei cercuale a Brașovului și Satulungului se aflau în cursulŭ lunei 41 condamnațĭ, dintre carĭ la finele lunei au mai rĕmasŭ 2 în arestŭ spre a'șĭ face pedépsa.

Din raportulŭ oficiului orfanalŭ orășenescŭ pe cuartulŭ prim resultă, că la finele lui Martie au rĕmasŭ sub tutoratŭ 3145 persóne, cu 19 mai puținŭ ca la finele lui Decemvre a. tr., sub curatelă suntŭ 231 persóne, cu 1 mai multŭ ca la finele lui Decemvre a. tr. Averea aflătóre în păstrarea oficiului orfanalŭ era la finele lui Martie 677.183 fl. 31 cr., dintre carĭ 3548 fl. 76 cr. în banĭ gata. De sub tutoratŭ au fostŭ liberațĭ în cursulŭ cuartului 97 persóne, de sub curatelă 5 persóne.

Din raportulŭ oficiului orfanalŭ comitatensŭ pe cuartulŭ primŭ resultă, că la finele lui Martie au rĕmasŭ sub tutoratŭ 5324 persóne, cu 28 mai puținŭ ca la finele lui Decemvre a. tr., sub curatelă 225 persóne, cu 9 mai multŭ ca la finele lui Decemvre a. tr. Averea aflătóre în păstrarea oficiului orfanalŭ era la finele lui Martie 319.875 fl. 01, între carĭ nicĭ unŭ banŭ gata. De sub tutoratŭ au fostŭ liberațĭ în cursulŭ cvartului 128 persóne, de sub curatelă 2 persóne.

Raportulŭ inspectorului de dare constată că întrega datoriă de dare era la finele lui Martie 149.670 fl. $24\frac{1}{2}$ cr., dintre carĭ 137.687 fl. $20\frac{1}{2}$ cr. s'au plătitŭ, rĕmânêndŭ 11.983 fl. 04 cr. restanță.

Din raportulŭ conducĕtorului oficiului de construcții resultă, că drumurile de țéră suntŭ în stare fórte bună, podurile, șanțurile și alte obiecte suntŭ încă defectuóse, mai departe distanța Brașovŭ-Clușiu a suferitŭ prin isvóre și la fântâna albă s'a întêmplatŭ o dĕrimare. Altŭ defectŭ e că în tómna trecută nu s'a împărțitŭ pietrișulŭ. Inundările n'au pricinuitŭ nicĭ o stricăciune șoselelorŭ, ci au ruptŭ unŭ podŭ de pe șoséua comitatensă Brașovŭ-S Sângeorgiu pentru restabilirea căruia oficiulŭ de construcțiunĭ a acordatŭ din fondulŭ de construire a șoselelorŭ o sumă de 220 fl.

Intêmplărĭ diferite.

Nu bețĭ apă înfierbântațĭ. Dilele acestea mai mulțĭ copii de școlă se jucau la câmpŭ în apropierea Mediașului. După-ce se ostenirĕ, începură pe întrecute sĕ bea apă rece din unŭ isvorŭ rece. S'a aflatŭ între ei unulŭ care a beutŭ după olaltă 11 pahare, altulŭ 16 pahare, dér studentulŭ de cl. II. gimnasială Brandtsch Rudolf a beutŭ numai 13 pahare și după o suferință de 2 dile a muritŭ.

A nebunitŭ în arestŭ fosta nevastă a lui Szekely Miklos din Turda, despre care amintirămŭ mai dilele trecute, că și-a omorîtŭ bărbatulŭ din causă că acesta n'a voitŭ sĕ ierte greșéla făcută prin aceea, că a fugitŭ cu banĭ cu totŭ pe la Budapesta unde a trăitŭ dile albe și numai după-ce șĭ-a isprăvitŭ paralele s'a întorsŭ îndĕrĕtŭ la bărbatulŭ sĕu. Se vede, că nefericita femeă n'a mai pututŭ suporta mustrările de conscientă pentru omorulŭ bărbatului sĕu, pe care dealtmintrea ilŭ iubea destulŭ de multŭ și de aceea șĭ-a perdutŭ mintea.

Alba-Iulia, 5 Aprilie 1888 st. n.

După ce Maiestatea Sa Regele prin prea grațiósa Sa decisiune dela 20 Martie a. c. s'a înduratŭ, ca din causa sdruncinatei mele sĕnĕtățĭ, sĕ fiu pusŭ în pensiune, aducŭ la cunoscința tuturorŭ amicilorŭ și cunoscuțilorŭ mei, că cu 15 ale curentei îmĭ voi strĕmuta locuința la Abrudŭ.

După unŭ serviciu neîntreruptŭ de peste 32 anĭ, care l'am prestatŭ patriei cu cea mai sfântă credință, după o laborĕ cu laudă încununată, care nicĭ inimicii mei nu mĭ-o potŭ disputa, îmĭ iau rĕmasŭ bunŭ dela cariera mea de judecĕtorŭ și doréscŭ patriei și națiunei mele ca sĕ aibă mulțĭ bărbațĭ cu asemenea devoțiune, precum am fostŭ devotatŭ eu Tămidei, și décă în lungulŭ meu serviciu, vreodată n'am pututŭ satisface tuturorŭ așteptârilorŭ, și unuia séu altuia i s'ar fi părutŭ pré aspră judecata mea, îlŭ rogŭ ca sĕ'mĭ ierte, căcĭ după natura mea eu în tóte împrejurările și față cu orĭ și cine m'am silitŭ a fi imparțial.

Rĕmasŭ bunŭ tu poporŭ iubitŭ și de multe orĭ și din multe părțĭ pré multŭ asupritŭ și pré multŭ huiduitŭ, căcĭ eu ca judecătorŭ de aci în încolo nu-țĭ mai potŭ fi spre scutŭ și cu sfatulŭ meu nu te mai potŭ mângăia, 'țĭ promitŭ însĕ, că iertându-'mĭ sănĕtatea te vei mai întâlni cu mine în șirulŭ apĕrătorilorŭ tĕi cei mai fidelĭ, pentru că din tine născêndu-mĕ, pentru tine am trăitŭ și m'am luptatŭ, și ție îțĭ rĕmânŭ puterile mele și esperința mea conservată până la finitulŭ vieții mele.

Basiliu Bașiota,
jude reg. în pensiune.

Academia Română
sesiunea generală din anulŭ 1888.

(Urmare.)

V. Legate și fondurĭ.

Avemŭ din ce în ce mai multe dovedĭ, că activitatea desvoltată de Academia și regulata ei administrare atragŭ asupră-i interesulŭ bărbațilorŭ patrioțĭ și doritorĭ de înaintarea culturei naționale.

1. O dovadă nouă despre acésta avemŭ în testamentulŭ rĕposatului I. Fĕtu, frate alŭ regretatului nostru colegŭ și generosŭ donatorŭ alŭ Academiei Dr. A. Fĕtu.

Ioanŭ Fĕtu, advocatŭ și proprietarŭ, cetățénŭ trăindŭ în afară de luptele dilei; dér observândŭ de aprópe mersulŭ moralŭ sciințificŭ, literarŭ și politicŭ alŭ patriei, a încetatŭ din viéță la 27 Ianuarie a. c., lăsândŭ Academiei prin testamentŭ aprópe întrégă sa avere. In ședința dela 11 Martie, conformŭ art. 85 din Regulamentŭ, Delegațiunea, în unire cu unanimitatea membrilorŭ presențĭ, a decisŭ primirea acestui legatŭ sub reserva aprobărei, ce este a se da în sesiunea generală, conformŭ art. 7 aliniatulŭ n din Statute.

2. Executorii testamentarĭ ai rĕposatului Dimitrie Hagiu Vasile, au relatatŭ Academiei că, lichidându-se averea remasă după rĕposatulŭ, s'a constatatŭ unŭ deficitŭ de 195,821 lei la care legatarii cu imobile nu au voitŭ a participa.

De aci s'a născutŭ unŭ procesŭ care amenința sĕ dureze mai mulțĭ anĭ. Spre a evita acésta, legatarii cu imobile s'au învoitŭ a completa din părțile lorŭ deficitulŭ până la 83.36% în locŭ de 62%, cum ar fi resultatŭ décă procesulŭ s'ar fi sfârșitŭ în favorulŭ lorŭ. După acéstă propunere Academia avea sĕ sufere o reducere a legatului sĕu de 16.64%. Cestiunea s'a discutatŭ în ședințele dela 1 și 8 Maiu și propunerea s'a primitŭ cu unanimitate.

In urma acestei decisiunĭ Delegațiunea a primitŭ valórea legatului Hagi-Vasile în sumă de 16,672 lei. Suma primită s'a capitalisatŭ cumpărându-se efecte publice, și rĕmâne acum ca Academia sĕ regulamenteze întrebuințarea acestui fondŭ.

3. Acțiunea intentată la instanțele judecătorescĭ pentru anularea testamentului rĕposatului Doctorŭ Obedenaru, a fostŭ câștigată la 13 Maiu anulŭ trecutŭ înaintea Curții de Apelŭ Secția a II, mulțămită apĕrării zelóse a colegului nostru d-lŭ T. Maiorescu. Acum afacerea se află pendinte înaintea Inaltei Curțĭ de Casațiă și Justiție; ea urmăresce scopulŭ de a scóte de sub dispositiunile testamentului numai moșia, recunoscêndu-se, cu ocasiunea pledării procesului înaintea Curții de Apelŭ, de către partea adversă, validitatea dispositiunilorŭ testamentului întru câtŭ privesce averea mobilă.

4. In ședința dela 20 Martie din sesiunea generală trecută ațĭ recomandatŭ Delegațiunei cestiunea asigurărei drepturilorŭ Academiei pe imobilele aparținêndŭ legatelorŭ Zappa și Năsturelŭ-Herĕscu. Conformŭ acestei însărcinărĭ s'au luatŭ inscripțiunĭ ipotecare asupra moșiilorŭ Năsturelŭ și Lămotescii pentru asigurarea legaturilorŭ Năsturel-Herĕscu.

(Va urma.)

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Viena, 12 Aprilie. In cea mai de aprópe ședință a camerei deputaților se va presenta unŭ proiectŭ de lege fórte importantŭ, care va conține stabilirea dispositiunilorŭ asupra convocărei facultative a reserviștilorŭ.

Berlinŭ, 12 Aprilie. Intrevorbirea Impĕrătesei cu cancelarulŭ Bismarck se pare că n'a adusŭ nicĭ o schimbare.

Impĕratulŭ a rugatŭ pe Dr. Mackenzie sĕ 'șĭ prelungéscă șederea sa în Berlinŭ, fiindŭ că în cursulŭ lunei ar puté sĕ aibă iritațiunĭ. Forțele 'i s'au mai întăritŭ încâtva. Umflătura gâtlejului s'a măritŭ.

Bucurescĭ, 12 Aprilie. Camera a votatŭ bugetulŭ. Inchiderea sesiunei nu e hotărîtă. E probabilă o desbinare între liberalii-conservatorĭ.

Augsburgŭ, 12 Aprilie. De erĭ a cădutŭ zăpadă colosalŭ de multă. Comunicațiunea pe calea ferată e împedecată pretutindenea.

ULTIME SCIRĬ.

O persónă de pe lângă prințulŭ bulgarŭ s'a esprimatŭ asupra situațiunei astfelŭ: Principele nu va ceda nicĭ celei mai serióse presiunĭ ale Europei și va părăsi Bulgaria numai când se va întrebuința forța în contra lui.

Intre armata bulgară s'a împărțitŭ, prin poște, o proclamațiă subscrisă de comitetulŭ revoluționarŭ dela 9 Augustŭ (cu reședința în România,) prin care armata și poporulŭ e îndemnatŭ la revoltă. In proclamațiune se pune deosebitŭ pondŭ pe uciderea principelui, prin ceea ce s'ar considera crisa ca terminată.

Berlinŭ, 10 Aprilie. „Gazeta Germaniei de Nordŭ" spune, că alegerea generalului Boulanger ca deputatŭ este o nenorocire pentru Francia și că escese se vorŭ produce pe stradele Parisului.

Parisŭ, 10 Aprilie. Generalului Boulanger i s'au făcutŭ marĭ ovațiunĭ. O mulțime de ómenĭ l'au aclamatŭ la trecerea sa înaintea localului gazetei „La France," precum și înaintea „hotelului de Louvre."

Parisŭ, 10 Aprilie. Generalulŭ Boulanger a scrisŭ o scrisóre alegĕtorilorŭ sĕi dela Dordogne, mulțumindu-le pentru încrederea ce au într'ênsulŭ. Alegerea sa, dice dovedește că țéra împărtășește opiniunea lui asupra trebuinței de a se disolva Camera, precum și asupra urgenței de revizuire a constituției.

DIVERSE.

Aurŭ în isvorulŭ dela Karlsbad. Din repețite cercetărĭ analitice, făcute de unŭ chemicŭ distinsŭ, s'a constatatŭ că apa isvorului dela Karlsbad conține aurŭ. Autoritățĭ sciențifice suntŭ de părere, că isvorulŭ s'a unitŭ în timpulŭ mai nou cu o vênă, care trece printr'unŭ stratŭ ce conține aurŭ.

Câtă bere se frabrică în lume? In privința acestei întrebărĭ „Prager Lloyd" publică următórea socotélă: In întrégă lumea se fabrică pe anŭ 150 milióne hectolitre de bere. Din acéstea se vinŭ pe America $22\frac{1}{2}$ milióne, pe Australia 1 milionŭ, restulŭ se fabrică în Europa. Dintre statele europene se vinŭ pe: Anglia 45 milióne, Germania $42\frac{1}{4}$ milióne, Austro-Ungaria $13\frac{1}{4}$ milióne, Belgia $9\frac{1}{4}$ milióne, Francia 8 milióne, Rusia $4\frac{1}{2}$ milióne, Germania sudică $1\frac{1}{2}$ milióne de hectolitre. Elveția, Svedia, Norvegia și Italia abia décă fabrică tóte împreună 1 milionŭ de hectolitre bere pe anŭ. Ce privesce consumația berei, calculațiunea este acésta: In Belgia de fiă-care locuitorŭ se vinŭ 165 litre pe anŭ, în Anglia 122, în Germania 90, în Dania 57, în Germania sudică 34, în Austro-Ungaria și Elveția 33, în Norvegia 31, în Francia 21, în Svedia 20, în Rusia abia 5, în Italia abia décă se vine pe anŭ a decea parte dintr'unŭ litru de bere pentru unŭ locuitorŭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ
din 12 Aprilie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.55	Vênd.	8.58
Argintŭ românescŭ .	„	8.48	„	8.50
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.01	„	10.04
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.35
Imperialĭ	„	10.32	„	10.35
Galbinĭ	„	5.90	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	104.50	„	105.50
Discontulŭ	$6\frac{1}{2}$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena
din 11 Aprilie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	94.85
Renta de hârtiă 5%	85.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	150.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	96.
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	110.
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.75
Bonurĭ rurale Transilvane	104.
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	123.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.—
Renta de hârtiă austriacă	78.60
Renta de argintŭ austriacŭ	80.55
Renta de aurŭ austriacă	110.90
Losurĭ din 1860	132.50
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	863.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	273.25
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	271.20
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.97
Napoleon-d'orĭ	10.03
Mărcĭ 100 împ. germane	62.25
Londra 10 Livres sterlinge	126.65

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

chiu încăldită cu miere; la scosu bisericii și la boteze mierea la rachiu se șcia.

De altfelŭ nu trebuia sĕ cheme la scosu bisericii pe tóte muierile, care mersese la nuntă. Pentru-că la Rusalii, când tótă lumea mergea la mormêntŭ cu colivă orĭ cu păsatŭ și cu vinŭ, mergea și a tînĕră cu sócră-sa și muierile care nu erau chiămate la scosu bisericii nu-i cumpĕra ălei tinere nimicŭ; éră muierile care fusese chiămate, îi cumpĕra, așa erau obiceiu sĕ-i cumpere, câte o sticlă pe care i-o dau la mormêntŭ plină cu vinŭ, și puneau în ea și câte o svêrtă de florĭ, orĭ îi dau câte unŭ castronŭ cu urezŭ cu lapte și făclii de cĕră. Nașa la Rusalii lua finii-sii unŭ ciubĕrŭ mare cu nouĕ cercurĭ, unŭ colacŭ și o sticlă.

După nuntă era bine ca tinerii sĕ ducă mai întâiu la câte o nuntă, orĭ la botezŭ și nu era bine sĕ se ducă întâiu la mortŭ. Numai de nevoiă mare și când se'ntêmpla de le muriau câte cine-va din némurĭ, numai atuncĭ se duceau cei tinerĭ la mortŭ mai înainte de a fi mersŭ la câte o nuntă orĭ botezŭ".

G. I. Pitiș.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross**, în librăria **Nicolae Ciurcu** şi **Albrecht & Zillich.**

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Brană:* 12 óre 30 m. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizină:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Brană* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizină* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéça.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Depositulŭ fabricei de mărfurĭ de argilŭ arsŭ şi de sobe de căhălĭ la LUDWIG RHEIN, Braşovŭ, Strada Poştii No. 608.

Depositulŭ fabricei de mărfurĭ de argilŭ arsŭ şi de sobe de căhălĭ la LUDWIG RHEIN, Braşovŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe **cuponulŭ** mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că mai avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei,“ precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Administraţiunea „Gaz. Trans.“